

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 71 (1374)

Търново, събота, 11 юни 1960 г.

Цена 20 ст

Другарите Т. Живков, Е. Стайков
и П. Таков в окръга

От вчера в окръга ни пребивават първият секретар на ЦК на БКП другарят Тодор Живков, членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Изпълнителния комитет на Националния съвет на Отечествения фронт другарят Енчо Стайков и членът на ЦК на БКП и председател на ЦКС другарят Пекю Таков.

Придружени от члена на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Димитър Стойков, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет другарят Христо Павлов и други окръжни ръководители, вчера те посетиха кооперативните стопанства в с. Михалици, гр. Павликени, с. Дъско и с. Страхилово, консервния комбинат „Република“ и новостроящия се завод за вибробетон в Свищов.

Навсякъде се състояха не-принудени срещи между партийните ръководители и кооператори, работници и местни ръководители.

Другарите Тодор Живков и Енчо Стайков проявиха интерес към лозарството в с. Михалици, към напоителната система, запознаха се с успехите в животновъдството на ТКЗС в гр. Павликени, разгледаха овощния разсадник и розариума в с. Дъско, великоленните пшеничени блокове и добре обработеното лозе на ТКЗС в с. Страхилово, консервния комбинат „Република“, осведомиха се за хода на строителството на вибробетонния завод в Свищов.

На срещата с ръководителите на Павликени и на Свищов другарите Тодор Живков и Енчо Стайков се запознаха с проблемите на тия градове, с изпълнението на плановете в различните отрасли, с благоустрояването, с въпросите на населението.

Сърдечно посрещнаха партийните ръководители група кооператорки, работещи на кооперативното лозе в гр. Павликени, овчарите в стопанския двор, които приключиха стрижбата на овцете.

Топла и сърдечна бе срещата на другаря Тодор Живков с кооператорите от с. Дъско, които го приветстваха по блоковете и в селото като свой стар познат.

Тъй като преди години е живял известно време в Дъско.

На срещата с активна на с. Дъско другарят Тодор Живков поздрави кооператорите с големите успехи, които са постигнали в изпълнението на плана и обработването на земята. Другарят Живков подчерта, че в страната зрее богата реколта и сега усилено трябва да бъдат насочени към прибирането на тази реколта в най-къси срокове, като не се губи нито час, нито ден.

Реколтата на кайсите в страната не е общо взето добра, а в Търновски окръг се очертава по-добра.

— Ние разчитаме на кайсите за износ на Търновски окръг, — каза другарят Живков.

Той наблегна на важно-та на въпроса за развитие на кооперативното животновъдство, като каза, че приходите на ТКЗС от животновъдството не бива да бъдат по-малко от 40 на сто от всичките приходи. Това значи осигуряване на постоянни доходи на кооператорите и на повече месо, яйца, мляко и вълна за народното стопанство и народа.

Другарят Живков насочи вниманието на ръководителите към оборския тор за осигуряване на високи добиви през следващата година предвид ограничените възможности за внасяне на изкуствени торове.

В гр. Свищов вестта, че другарите Тодор Живков, Енчо Стайков и Пекю Таков са в града, събра много граждани пред Градския комитет на Партията и на площада пред новия хотел, които приветстваха скъпите гости. Партийните ръководители беседваха с някои от гражданите.

В консервния комбинат „Република“ изникна сериозно въпроса за осигуряване на близка суровинна база, която да се създаде в съществуващите държавни земеделски стопанства край града. Това ще поевтини производството на консерви и ще отстрани сериозните трудности във връзка с доставянето на суровини от далечни краища.

В сърдечните и непринудени срещи на партийните ръководители с населението пролича голямата вяра на трудещите се в правото дело на Партията и готовността им да работят за изпълнението на поставените от нея задачи.

— Основата е здрава. Здрав камък сме сложили. Никой не може го отнема! — каза кооператорката Йона Иванова Кюева от Павликени, говорейки за кооперативното стопанство.

В тия думи личи и младостта, и възрастта, и готовността за големи дела.

Хр. КОНСУЛОВ

Комбайнерите
на старт

Примамливо е сега полето. Обърнеш ли поглед към блоковете на ТКЗС в с. Долна Оряховица ще се омаеш от необятните есенни посеви, разляляли тежки класове, като вълни на бушуващо море. Прикните на механизаторите и кооператорите през есента и пролетта не отидоха напразно. Очертава се незапомнена реколта!

11,000 декара пшеница и ечемик трябва да приберат допоярковските кооператори. Стопанството се подготвя да посрещне жътвата напълно готово. Ремонтират се колите, закупени са 3,000 чувала, изкърпват се старите, подготвят се площадките и хамбарите за зърното. В жътвата ще участвуват 11 комбайна. Механизаторите ще пожънат по разделения начин 1,000 декара есенници.

Ечемикът в м. „Писаров гледище“ вече се жътее. Комбайнерите са на старт и само 3—4 дни ги делат от момента, когато ще навлязат в блоковете и огласят околностите с песните на комбайните си.

Ив. Тодоров, дописник

МНОГООЧАКВАНИЯТ ДЕН
ДОЙДЕ

Весело и приятно е под новопостроения навес в гр. Павликени. Дойде и многоо-чакваният ден за овцевъд-ни-стригането на овцете. Не може да не се възбудят овчарите. Нали са поели обещание за окръжно първенство!

Работата започна. Едно след друго руна-та са на кантаря — хубава мериносова вълна. От остриганите досега овце от 8 ста-да при план да се получи 4,838 кг е настригана 5,242 кг вълна.

Пет овчари преизпълниха личните си плановете. Димо Пенчев и Петър Димов получи-ха средно от овца по 6,880 кг вълна.

Ст. Въртиски, дописник

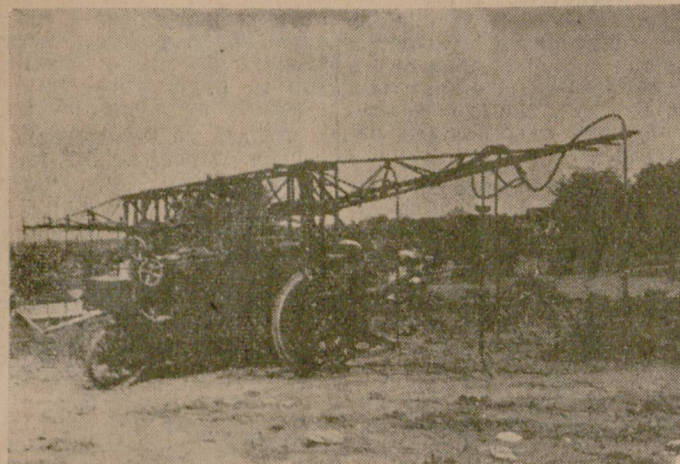
Трактористът Димитър Проданов заедно с прикачката Симеон Костадинов от МТС Павликени отнемат много работна ръка при механизиранието на царевицата.

ОТ НАС И НАШАТА РАБОТА ЗАВИСИ
ДА СПЕЧЕЛИМ СЪРЕВНОВАНИЕТО С РУСЕНЦИ!ЩЕ ПРИЕМЕТЕ ЛИ
СЪРЕВНОВАНИЕТО?

Работниците от бригадата на Минчо К. Българенски, която работи на обект ДКК „П. Цивков“ гр. Лясковец възбудени от решението на Пленума на ЦК на БКП по стронелството обявяваме съревнование на зидаро-кофражистката бригада на Деню Енев, работеща на обект „Червена звезда“ — Дебелец.

Нашата бригада реши да обяви съревнование и на всички други бригади в системата на Окръжната строителна организация, като обещава да дава само от лично качество на работата, да въведе образцов ред на строителните площадки и най-икономично да използва строителните материали.

Строители от окръга, ще приемете ли нашето предложение да се съревноваваме?

Минчо БЪЛГАРЕНСКИ
Стефан ЦОНЕВ

Нова, широкообхватна лозова пръкачка, производство на ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица, пристигна наскоро в ТКЗС в с. Дъско. За два дни агрегатът вече е напъркал 600 декара лозови насаждения. Ново, голямо облекчение за кооператорите и за ускоряването на работата!

На снимката: машината преди да навлезе в лозята.

КОМУНИСТИ

От възникната страна на върха на извисил се вече над 40 метра огромен железобетонен комин на новата ТЕЦ са качнали като птички комунистите строители на комини Васил Христов и Петър Паршев. При високо напрежение на моралните и физическите сили и с риск на живота си те изпратят бандер след бандер, откатват калъп след калъп!

Прелитащи бели облаци люлеят едва забелязващата се фиковата гредка и затрогват с илюзията, че всеки миг дърво-новените завоеватели на висините ще по-летят надолу. Но безкокойството ни по-лека-лека се превръща в чюдвление, смелостта и героизмът на тези обикновени хора ни разнежава и изпълва с възторг.

— Пишете за тях! — цимхва ни се великодушно бригадирът на прочутите тържски майстори Михаил Исавев. — Не знаете какви прекрасни хора са! С тях строиха комините на ТЕЦ „Марица 1“, „Завод 11“ — Вазовград, „Вулкан“ — Димитровград, „Завод 10“ — Казанлък и ТЕЦ „Република“. Твърди са пред ни-що не отстъпват. Обичат работата си и воюват за нея. Шом потрѣбва и средноц-да ги събдиши — с желание тръгват. И в строежа на този комин, те са двете ми-ръце. Със своята амбиция и воля при-отливането на 176 кубически метра бе-тон в основите на комина те поддържа-диха на колектива да издържи на де-но-ношна работа. Работата за тях е всичко, а радост и настрение им доставят са-мо успехите!

Тези топли думи на знатния търж-чанин не са пресилени, а правдива прецен-ка за работническата зрялост и партийна твърдота на дамата строители.

Освен професионално рутинирани, те са и добри общественици. Васил е за-местник партисен секретар. Интересува се от работата на други бригади. Ако нещо кцна и се изоставя, боли го. Упо-ри-то място напред партийното бюро и профкомитета за разгръщане на социали-стическото съревноване.

Като предал редник на Партията той остана на своя пост през нощта срещу 31 май. Върху строежа връхлетя буря. Стъпи се, Заскърчаха кофражите. Изля се пороев дъжд. Всички строители се раз-бяхаха. А двамата комунисти на 32 мет-ра, мокри до кости, напрегат сили и воля и бързат да завършат прѣстена. Но ето, че ботонките напсунаха. Васил се

разтревожи. Слезе и разясни на предсе-дателя на профкомитета, че има опасност от провал. Подкрепя намери. Бетонобър-качката захвърли и въпреки дъжда, бето-н-жите на Иван Киришников пододоха бе-тон. Прѣстѣнт бе отлят, опасността — избегната.

Те си легнаха спокойни. Но не ми-нал и час. Васил отново беше на обекта. — За нас — казва той — няма дел-ник, няма празник. Не жаждат за па-ри, а професията и любовта ни към строителството ни доведоха тук. Нощта ще обрнем на ден, но на тридесети юни ще стигнем 70 метър на комина!

Там, където комунистите са начело, работата спори. На няколко пъти тях-ната бригада е първенец. В момента обек-тът им върви с десет дни напред. Със своята нравствена работа и партийна съвест комунистите Васил Христов и Пе-тър Паршев са за пример сред строите-лите на ТЕЦ при ДЗЗ — Г. Оряховица.

Христо СТОЯНОВ
Георги ГРЪНЧАРОВНОВИНИ ОТ ЦК
ТЪРНОВО

Възторжени вечер, по-светена на руския език, се състоя в четвъртък в Коштин анализ на съ-бдишането и оформе-нето на вестника и спи-сането направи Иван Иванов, завеждащ кул-турно-масовата ком-исия при окръжното проф-дружество в Търново. Изказаха се двадесет души.

При голям успех пре-мина годишният заклю-чителен концерт на Детската школа за на-родни танци и балет в Търново. Изнесени са прогвами в салона на народното читалище „Надежда“ бе подготви-ли изключително, което възпитаниците на Шко-лата си усвоили през годината.

Вчера здравните ра-ботници от окръга об-сидиха вестник „Здрав-е“ и списание „Сре-ден месичен работ-ник“. Присъстваха и представители на окръж-ните профдружества

ДА СЕ УЧИМ
ОТ ОПИТА НА
СЪВЕТСКИТЕ
СВИНЕВЪДИ!Сто килограма свинско месо
за 137 рублиЗащо отидох
във фермата

Аз по професия съм меха-низатор. Владея специално-стите шофьор, тракторист, шпосер, регулировчик на ди-зелова апаратура. Около 7 години работих в работилни-цата на совхоза. Работата ми беше по душа и добре се заплащаше. Но ето, че до-нашия край достигна вест за патриотичния почин на Валентина Гаганова, която по своя лична инициатива преминала на изоставящ участък и го изтегля на-пред.

Този славен пример развълнува работниците от нашето стопанство, в това число разбира се и мене. Наколко пъти си задавах въ-проса: а защо, аз, младият комунист, да не постъпя та-ка, както това е направила калининската работничка? Нали развитието на живот-новъдството у нас силно изостава, във фермите по-ти всичко се извършва ръч-но, а с голи ръце не могат да се догонят, и още повече да се изпреварят САЩ по-ниво на производството на глава от населението? Ясна е работата, във фермите са-мужни опитни механизатори и моето място е там.

Отидох в партийното бюро,

на совхоза. Говорих с ди-ректора на стопанството, с животно-въдите, споделих с тях своите мисли. Подкрепи-ха ме и обещаха да ми по-могнат. Настъпи денят, ко-гато аз получих назначение за бригадир на изоставяща свинеферма. Фермата не бе-ше голяма, но я обслужва-ха 14 свинарки и още ня-колко общи работници — всичко 20 човека. Те се тру-деха напрегнато — отрано утрото до вечерта, но ре-зультатът бе малък, тъй като при тях нямаше никакви съ-оръжения — работниците на ръце носеха вода, разда-ваха фуража, почистваха по-мещението. Всяка свинарка отглеждаше 180—190 сви-не, затова и себестойността на 100 кг свинско месо бе-ше висока.

Преустройство
на свинарника

Необходимо беше основно да се промени технологията на производството, да се механизира трудът. Постъ-пвахме се с директора на совхоза Иван Антонович Ка-рабан, със специалистите и решихме да преобведем свинарника за свободно от-глеждане на животните. Пре-махнахме преградите, объ-

ведохме фуражна площад-ка, поставихме самохранил-ки и автопилки. С помощта на механизаторите на дзусо-но тракторно ремарке объ-ведохме универсален фура-жораздавач за превозване и зареждане на хранилище с концентриран фураж и си-лаж.

След това не съвсем ло-жко преоборудване стана из-цяло, че във фермата има из-лишна работна ръка, която може да се използва в дру-ги отрасли на стопанството. Внесох предложение на мен-да се възложат сам да обслуж-вам свинарника за уговя-ване. През зимата приех за уговяване 1,170 свине. На-мное разположение дадох верния и неотменим помощ-ник — трактор „ДТ-20“.

Скоро в Москва се откри Декемвриятски пленум на ЦК на КПСС, чийто матери-ал развълнувано обсъжда-ме и изучавахме. И ето, то-гава аз поех задължение да у-гоя за една година 3,500 свине и да снижа себестой-ността на 100 кг прираст до 195 рубли.

Трябва да кажа истината: в началото не всичко вър-веше гладко. Ту излезе от-строая автопилка, ту отка-же да работи фуражоразда-вача. Поправих ги по време

на движение и обезпечавах непрекъсната работа.

През зимата имах следно-то разпределение на работа-та през дена: Сутрин работ-ех до девет часа. Преглеж-дах сталото, измивах тора с вода с помощта на мар-куч, докарвах фураж и го разпределях в самохранил-ките. От девет до 16 часа — почивка. После отново ра-бота от 16 до 19 часа. Храна раздавах един път в дено-нощието.

До м. май приех за уговя-ване 1,620 свине, от тях вече дадох на месоконина-та 803 глави при живо те-ло средно 80 кг. всяка една. Среднодневният прираст до-стигна 515 гр. Тук трябва да кажа, че през зимата фу-ражите не слигат. Друго не-що е сега, когато се появи зе-леният фураж. На 15 април всички свине откарах в ле-гния лагер, който е разполо-жен почти в центъра на по-севите от зеления конвейер.

В летния лагер

Летният лагер — това е площадката, оградена с про-ста ограда. Той е направен за 2,000—2,500 глави. Дъл-жината на площадката е 145 м, а ширината — 95 мет-ра. В центъра е построен на-вес дълъг 100 и широк 6 метра. Площадката е разде-лена на две равни части. В едната половина са настане-ни прасетата на 4—6 месеч-на възраст, във втората по-ловина — по-стари от 6 ме-сеца. Край южната страна на площадката са поставени 30 самохранилки по 1,5 за

всяка половина. Към южна-та страна е прилепена на-стилка от дъски — дълги 30 и широки 6 метра. На нея са поставени 32 автопилки — по 16 за всяка уютелна група. Тук водата постъп-ва по тръби от артезиански кла-денец. Подът е направен с лек наклон, за да се оттича водата от терена на лагера в яма. Около автопилките ня-ма кал.

Сега при мен на уговяване в лагера са 1,300 свине. В-дажбите им преобладават е-з-тини фуражи от зеления кон-вейер. Площта на зеления конвейер е 125 хектара. 50 хектара са заети с люцерна, 20 — тикви, 15 — цвекло 30 фиево-овесна смеска и 10 — зимна ръж. От 20 април свинете пасат в люцерна-та. За това избирам пар-цел с площ примерно 5 хек-тара и го ограждам с елек-тродрастир. На такъв парцел старото пасе около две сед-мичи.

Използуването на зеления конвейер позволи рязко да се намали разхода на кон-центрираните фуражи. Ако през зимата за всяка свиня се изразходваше на ден до 2,5 кг. концентриран фу-раж, то сега отиват — 1—1,5 кг.

През лятото, както и през зимата, работя по 8 часа на ден.

Икономическите
показатели

Резултатите от първите месеци на работа убедител-но показаха, че поетото от мен задължение ще бъде из-пълнено. Да вземем послед-

ните два месеца — март и април. От мене взеха и пре-далоха на държавата 803 свине и преминаха в едно-кратни майки 12 глави. При-раст на стадото за това време е 21,500 кг. Израз-ходвани са 90,715 крвмни единици, или по 4,2 крвм-ни единици на килограм при-раст.

Всички разходи за про-изводството на 21,500 кг прираст представляват по-малко от 30,000 рубли. Все-ки 100 кг прираст струва 137 рубли.

Защо се получи такава ниска себестойност? Първо за това, че храната се из-разходва икономично и въз-всичко се съблюдава режи-мът на икономии. И второ, рязко се съкрати разходът на работната заплатата. По-рано свинарката получаваше за обслужване, прираст и други неща, а другите работ-ници — за докарване на фу-раж, за ремонт на помеще-нията и т. н. Сега всички тия работи изпълнява един човек и разходът за работна заплатата на 100 кг прираст представлява 6 рубли. При нас веднаж пресметнаха, че ако на мен са начислили ра-ботна заплатата по старите разценки, то за месец биха ми се събрали 8,000 рубли. Условиата за работа се из-мениха, измениха се и раз-ценките по моя лична мол-ба. Сега аз получавам на месец около 1,000 рубли.

И. ШТЕФАНЕНКО

свинар-механизатор в совне-сов-хоз „Ейский“ Красноярски край
(Из в. „Сельская жизнь“ бр. 42
от 5 VI. 1960 г.)

ГЕРОИЧНА И СЛАВНА ГОДИШНИНА

Стражишката комуна

Спомен от Иван МАРИНОВ

Първата комуна в България

(По случай 50 години от Самоковската комуна)

13 юни 1910 година. Над цялата страна бързо погледна вестта за победата на самоковските трудещи се, за развяването се червено знаме на Самоковската комуна.

Първият в страната общински съвет с тясносоциалистическо мнозинство! Кой честен българин не се е радвал на тази победа!

Тя е израз на все повече засилващото се влияние на Партията, за сплотяването на трудещите се около нейното победно знаме. С безкомпромисната си борба против експлоататорите, с последователността си защита на работническите интереси, авторитетът на Партията в Самоков през това време непрекъснато расте. Бойните и редове се попълват от все нови и нови членове-работници, занаятчии, интелектуалци.

В такива обстановки победоносни първи в България комуни.

Членовете на новия общински съвет завариха общината в беззаконно положение. Десетки години в нея се е грибило и разхищавало. За трудовите хора никой до тогава не мислил. Но това не уплашило комунистите.

Първата грижа на новия общински съвет е била обяснението и приемането на новия общински бюджет. От неговото прилагане е зависела цялата дейност на комуната. Около този въпрос в общината си се развили големи борби.

Трудещите се вече ясно видели, че има партия, която да мисли за подобряването на положението им, за освобождаването им от изтоя на капиталиста. Това укрепвало още по-вече вявата им в окончателната победа.

Влиянието на Самоковската комуна се разпростира бързо в цялата страна. През 1911 година Партията е извоювала мнозинство и в общинския съвет в индустриалния град Сливен. Значително си се увеличили числеността на Партията и в другите градове на страната.

50 години се изминаха от установяването на Самоковската комуна. Под въковството на БКП онес мечтите на първите комунари се осъществяват. Нивоев в славичавати ни ролбини се развява победно знамето на социализма.

Изминаха вече 40 години от първата Стражишка комуна. Борбата за нейното спечелване събужда редица спомени. Отново в съзнанието ми изпква оня светъл ден, когато червеното знаме се развя над общината.

След свършването на Първата световна война голяма част от населението още повече обеднява, безработните и полубезработните стават много. Завърнали се от фронта войници бяха революционно настроени.

Нашата партийна организация, макар тогава малобройна, дигна знамето на борбата за по-хубав живот. Авторитетът на Комунистическата партия в селото нараства. Членовете ѝ се увеличават.

За издигане на политическото съзнание на комуни-

стите и подготовката им за агитационна работа, организицията бе наела помещението за клуб. Това бе едно дюкянче прилично на маза в къщата на Трифоница, до даскал Продан. В клуба ставаха събраиията, четяха се беседи. За научния социализъм ни говореше директорът на прогимназията Иван Петров Орманов, основател на БРСДП (т. с.) в селото. Разясняваше ни се вътрешното и международното положение.

С тия и други беседи, с разискванията по тях на нас ни се даваха добри познания. Макар още добре да не разбирахме всичко, но ние с жар се хвърляхме в агитационната борба. Разпределяхме си нашата работа сред избирателите. Обхождахме на групи в съ-

став по 3-4 човека домовете на селяните, разяснявахме им нашата партийна програма.

Спомням си как газехме голямата кал, когато ходехме по агитация в Долната махала към Недялко Чиплъка. Жандармовите и дядо Иван Ралчоолу. Възкръсва сега в паметта ми как ни хулеше буржоазията и лакеите ѝ, с какви ли не епитети ни кичеха, като не забавяха и личните нападки към отделен другар.

Въпреки оскърбяванията, с които ни обсипваха, нашата агитация се водеше смело и упорито. С нашето правдиво слово разяснявахме на хората кои са истинските ни врагове. Естествено ни и непринудено държане спечели умове и сърцата на трудовите хора

в Стражица.

И в изборите за общински народни съвети в края на 1919 г. ние победихме. От 12 избрани съветника 9 бяха наши. Така се провъзгласи първата Стражишка комуна с кмет другаря Пейко Ноев Ембозов.

Спечелването на голямата битка, огромното значение, което тя оказва в Стражица и в околността, бе зашеметяващо за буржоазията. Затова тя всячески пречеше в работата на комуната — не утвърждаваше бюджета, който в голямата си част лягаше върху гърбовете на забогателите от войната. Спътваше всяка инициатива на комуната в полза на трудовите хора.

А много и хубави мероприятия бяха приети.

Така например бе решено бедните селяни да се лекуват безплатно, а лекарствата, които лекарят предписва на болния беден селянин, да се заплащат от съвета.

Изгради се комисия за издирване и отнемане на загравените от отделни богаташи общински земи. Главсуван бе прогресивно-подобен данък. Според него населението бе разделено на 5 категории, като последната се освобождава от данък.

Най-после буржоазията измери причини да разтури съвета. Обаче трудовите хора продължиха борбата и на следващите избори буржоазията получи още по-голяма плесница — провъзгласена бе втората комуна!

Славна 40-годишнина! Комунарите в Стражица минаха през големи изпитания, крак не подгънаха и пред реакцията на колене не паднаха. Напротив, те вървяха бодро и смело напред, защото вървяха в светлото наше утре. И днес, когато народа ни отърси плещите си от тунейците, когато мечтата на ред поколения — построването на социализма — е осъществена, не малък дял за това имат и тия самоотвержени хора, които първи понесоха знамето на борбата.

И в училищното настоятелство имаше комунисти.

Така беше някога.

Сега, когато гледам изградата свобода над нашата Родина, радвам се че борбата ни за светъл живот в миналото не е отишла напразно.

Михаил Добрев ЛЕСОВ
кмет на Втората стражишка комуна

На снимката: Част от възпитаниците в 1. въ курс на Селскостопанския техникум в гр. Павликени оковат царевича върху зачислените им блокове.

М. Николов

ПРЕГЛЕД НА МНОГОТИРАЖКИТЕ

Жътвата приближава! Пишете за подготовката!

Броени дни остават, когато по неогледните кооперативни ниви ще навлязат комбайни и хора. Съкрупчени ечемични и пшенични зърна ще задрънкат в големите хамбари. За да приберат хубавата реколта труженниците от кооперативните поля и механизаторите извършват усилена подготовка, оковат пролетниците, подкрепят зеленчуковите градини, потягат машинния парк.

На хубавия трудов патос не могат и не бива да останат резервирани редакторите колети на многотиражките. Време е да се появят на страниците дописки, информации и статии за този изключително важен период в полската работа. С право многотиражният вестник „Път към комунизма“ с. Обединение в броя си от 28 май на първа страница помества редакционната бележка „Жътвата иде“. В нея се изтъква, че жътвата ще се извърши предимно с комбайни! Някъде, обаче, ще трябва да се жъне на ръце. Затова е нужно и кооператорите да посрещнат жътвата напълно готови. Пак там е поместена и дописката на Панка Стоянова, която разказва, че кооператорите от 14-та полевдвна бригада бързат да завършат с оковането на захарното цвекло, фасула и лозята, за да имат други грижи през жътвата.

Образователното прибиране на реколтата предполага широко разгръщане на масово-политическата работа, разпалване на трудовото съревнование, даване зелена улица на новото, положителното, изтъкване опита на челниците. Това обстоятелство е съобразено от редакционната колетия на многотиражния вестник „Балкански зов“ с. Килифареве. В броя от 27 май е поместена уводната статия „Политическата работа на полето“. Статията посочва, че сега, повече от всякога е необходимо да се организира широка политическа

работа, като се използват всички потвърдени от живота форми на масово-политическа дейност — изсяване беседи от лекторските групи, осигуряване на редовен инструктаж на агитаторите, разясняване на вътрешното и международното положение, колективно четене на книги в звената. Статията призовава и за още по-широко разясняване на поетите задължения от кооператорите пред Партията и разгаряне на съревнованието с кооператива от с. Златарица.

Действително статията поставя един основен въпрос — политическата работа през летните дни да се съсредоточи на полето. Би трябвало да бъде написана по конкретни и целенасочено. Много добре би било, ако изтъкнеше опита на ладен агитатор, ако разкаже положителното в работата на отделна бригада или звено при отчитане на социалистическото съревнование. Статията би изтъквала по-добре своето предназначение, ако изтъкнеше начини за организиране на някои форми (нови или ползувани) на масово-политическа работа на полето.

Някои многотиражни вестници все още не отделят достатъчно внимание на проблема за прибиране на реколтата. Например, „Росишка долина“ с. Сухиндол не е поместил нито един материал за подготовката на лятната кампания. А кооперативното стопанство прие план, посочи задачите. В дните пред усилен жътва в страниците на многотиражките следва да се появят редица начинания, насочени все към една цел — най-доброто прибиране на пшеницата, ечемика и овесата, засяване на вторите култури и т. н.

Не бива да се забравя, че възможностите на многотиражките са ограничени — излизат два пъти в месеца. Затова на злободневните въпроси трябва да се дава преднина.

ВЕСТИ ОТ ОКРЪГА

ГОСТУВАХА в гр. Елена с писмата „От много любов“ — Г. Оряховица. Г. Оряховица. Г. Оряховица.

КОНЦЕРТ по случай 15-годишнината на ТПК „Съзнание“ — Г. Оряховица. Г. Оряховица. Г. Оряховица.

ВЕСТИКЪТ ПОМАГА

„Слабост, които може да се отстранят“.

Под това заглавие в бр. 59 бе отпечатан материал, който изтъкваше недостатъците в работата на ресторант-градина на с. Арбанаси.

От Градския народен съ-

вет-Търново ни съобщиха, че е наредено на „Наркооп“ да подобри снабдяването на ресторанта. В него вече ще се сервират за мезе-сирене, кашкавал, яйца и други. В кратко време ще бъдат доставени маркирани чаши.

Сега е време за бране на билки. Пионерката Светлана Атанасова от с. Медан отива в училище, за да предаде набраната лайка.

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА

От 20 до 25 април в столицата на Дания — Копенхаген се проведе среща на жените, посветена на 50-годишнината от учредяването на Международния ден на жената.

На срещата дойдоха около 800 представителки на 73 страни. Красивият северен град прие своите гости обикновено. Тук съвсем не се чувствуваше, че ще има голямо събитие (както погледна се изрази председателя на МДФЖ Еужени Котон).

Срещата премина под лозунга „Жената вчера, днес и утре“.

Затова в приветственото си слово най-старата датска деятелка Анна Вестергард спомена, че преди 50 години пак в този град жените също са се събрали, за да искат равни права. На тази смела мисъл почти всички вестници се гневяха. А ето само след 50 г. вече в много страни жените имат тези права и дават своя

квалифициран труд почти във всички области на науката и на труда.

А в своя доклад Еужени Котон каза, че тази среща ще помогне на много жени да намерят своето място в обществените и политически живот. Тя разказа, че само за 50 години се е родила нова жена. В много страни обаче все още мизерията е постоянен спътник на голяма част от семействата. И затова в тия страни е намаляла средната продължителност на живота, поради големия процент детска смъртност.

Госпожа Котон заключи, че всяка жена трябва да се бори за мир. Средствата, които се изразходват за въоръжаваната, да се употребят за подобряване материалното и културното положение на трудещите се.

Индийската другарка Самита с интерес оглежда мята национална носия и пита, кой знае на какъв език, откъде съм.

— От България — отговорих аз.

Няколко звука на радост, на възторг и ние сме вече приятели. Нищо не можем да си разберем, но все пак говорим. Говорим с езика на мира. Подарявам ѝ изгледи от София и Кърпичка с национална броде-ричка. Разбирам по изразу, че това е чудесно. От своя страна тя ми подарява статуетка на индийка и леко полюлювайки я ме пита имам ли деца. Едва и обяснявам, че имам едно. Милата! Тя ме кани на гости, защото има 3 деца и ще ѝ бъде трудно да дойде. Обещавам ѝ, стига да има мир и щом премахнат границите.

След това се срещаме като стари познати и другар-

ки. Та ние вече сме прия-

С монголската лекарка Мотоу, с венецелската финансов секретарка Пина, с работничка от Салвадор, с редакторка на женско списание от Полша с корейска артистка, с французкойна — машинистка, с учителка от Канада, с много, много жени.

Не... ние няма да се забравим.

Тая среща изигра ролята на международна трибуна на жените от всички раси, от всички континенти, от страни с различни общественно-политически строй с различни политически убеждения.

В името на общите интереси на човечеството, на мира, демокрацията и прогреса жените виждат своята огромна сила и отговорност за съдбата на човечеството.

Маргарита БАКАЛОВА
гл. зоотехник в ТКЗС „Бачо Киро“
с. Била черква

„ДОЛУ „НОМОНЕТО!“

(По случай 60-годишнината от селските бунтове у нас)

„Между масата на народа, досега тъй спокойна, се започна едно заплашително движение, което само слепците не виждат“.

(в „Свят“, бр. 421 февруари 1900 г.)

„Долу „номонето!“ — колко непонятно звучи за съвременното поколение този лозунг, с който преди 60 години хиляди селяни се вдигнаха на протест и бунт срещу възстановяването на облагането с натурален десетък.

1899 година. Сушава, неурожайна. Над няколко области в страната се изправя призракът на глада. В селата е тихо и тревожно като пред буря. Засилващата се аграрна криза засяга все по-тежко изнемощелите селски труженници. Правителството на народняците пада. На власт идват либералите на Радославов, овълчени и настървени за грабеж и плячка. Държавната хазна е празна. И селото, тихото, безропотно село, още не вкусило от сладостите на свободния живот, е тяхната първа жертва. Радославистите смятат, че оттук най-безболезнено и безнаказано ще могат да грабят. Те обаче предпочитат това грабиделство да бъде „законно“ и гласуват въпреки протестите и негодуванието на народните маси „Закон за данъка върху земните произведения за 1900—1905 година“, с който се възстановява натуралният десетък, т. е. заплащането на данък в натура върху получените зърнени храни. Размерът на данъка се определя върху цялата площ, засята със зърнени храни, на базата на т. н. „номоне“ (проба).

Взето от най-плодородната нива, без да се има предвид урожайът на останалите ниви. Данъкът засяга, макар и не еднакво, всички селяни — и бедни, и средни, и богати. На първите изземвал и последния залък от устата им и ги обричал на глад, другите хвър-

лял в лапите на лихвариите, а на третите посягал върху печалбата. И затова недоволство се поражда у всички селяни, без разлика на имотното им състояние. Повикът „Долу номонето!“ става общ.

Негодуванието от въвеждането на натуралния десетък обхваща бързо почти цялата страна. На 149 селски и 49 градски протестни митинга 354,045 селяни от 503 села дават израз на своето недоволство и на своята съпротива срещу десетъка и политическият терор, с който радослависткото правителство иска да възстанови този феодален данък.

Започнало с протестни митинги движението на селяните срещу десетъка завършва с бунтове, които биват жестоко удавени в кръв от войската, до чиято помощ безогледно прибегва уплашеното правителство.

След масовите протестни митинги в Русе, Варна, Хасково и другеде първия сигнал за бунт дава черковната камбана на село Красен, Русенско. На 27 март 1900 година мъже, жени и деца образжат селската община и изгонват позорно русенския околийски началник, дошъл да усмири негодуващите против десетъка. На следния ден срещу разбулилото се село е изпратена редовна войска. Красенци и около 5,000 души, дошли от близките села Пиргос, Щръкльово и Божиен, в продължение на два часа и половина оказват решителна съпротива.

Бунтът в Красен е ликвидиран. Но пожарът, запален от искрите на народното негодувание и народния гняв, тепърва започва да се разпалва. На 17 април пламва бунт в село Тръстеник. Тук селяните са изгонили кмета, който е поддържал десетъка, и срещу тях е изпратена войска.

На помощ на тръстеничани идват селяните от Пиргос, Мечка, Щръкльово и други. Четири дни те отстояват срещу войската и най-сетне капитулират. Над 400 души от участниците в бунта са арестувани и подложени на изтезания. Но това не успокоява смутеното и уплашено правителство на либералите. В Русенска, Разградска, Търновска, Горнооряховска и Свищовска околии е обявено военно положение. Броените обаче продължава. Искрите на бунта, потушен с войничкия ботуш и щик в Красен и Тръстеник, разпалват нов, още по-силен бунтовен пожар. Избухва бунт в селата Дуран Кулак и Шабла — Балчишко, чиято селяни упорито отказват да подадат декларации за облагането им с десетък. Към тях се присъединяват и селяните от селата Караманли, Калайджидере и други.

В кървавата схватка с коварно нападналата ги край село Дуран Кулак изсяда кавалерийска войска част загиват 96 души, 800 са ранени. Това става на 1 юни 1900 година. Правителството е принудено да въведе военно положение във Варненски, Шуменски, Русенски и Търновски окръг, но това е краят. „Балчишките кланета“, както правилно определи кръвопролитиято при Дуран Кулак „Работнически вестник“, сложна кървава венец на селското негодувание и непокорство. В нашата история бе вписана страница на спонтанен изблик на протест на селянството срещу разорителната политика на българската буржоазия, против политическия терор, страница, която ярко осветява структурните икономически промени в българското село по онова време.

А. АДАМОВ

„БОРБА“

ДНЕС НА СТРАНИЦАТА:

- ★ Челникът в шурма
- ★ Тогава изваха лихварите
- ★ Те обичат хората
- ★ Не стигат ли три години?
- ★ Когато на семейството се гледа леко
- ★ На вниманието на Каменските ръководители
- ★ Растат доходите на кооператива
- ★ На работниците — вкусна и питателна храна!

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Строителното звено на Йордан Калчев Надяков при ТКЗС в гр. Павликени със своята надзорна работна завоочка уважението на кооператорите и ръководителите. Сега работниците излизат новия пичарник в стопанството.

Снимка: М. Николов

ЩАСТИЕТО Е В ТРУДА

Земата на село Арбанаси беше бедна, а семейството броеше седем души. Пет от тях бяха деца. Бащата беше работник, изкарваше пари, но те не стигаха да живеят и за хляб. Синът му Йордан навърши 16 години и трябваше да стане ляр. Така Йордан Паскалев започна самостоятелен живот.

Едно момче, жилаво и стройно като млад бряст, работи във фабриката на Раеви. Разнася тежките пети с искрици огнени езици. А когато дойдат за проверка на работниците, той не съществува нито по същество и ведомости — крие го, защото беше още малък. Съгласваше се с това, защото трябваше да работи, но тази обидна откраднатото детство каго люта рана не зараста.

Макар че през ръцете му са минали хиляди тежки пети с чугун, Йордан Паскалев се е влюбил в професията си.

И ето, сега в Паскалев в лярната на ф-ка „Металургия“ в Г. Оряховица. Помещението е голямо. Работниците са в почернели работни костюми. Всеки бърза с лопата, а със ситото формуват — от два часа започват да лят. Тук е неговият свят — суров и напрегнат, пълен с отговорности. През прозорците светлее зимното седефено-бяло небе с розови облаци откъм изток.

Човек рядко обръща глава назад. Спомените вехнат като откоси трева. Може би затова спомените на Йордан Паскалев идват на външани, сякаш плуват в мъгла, носят се като обла-

ци. Животът му е минал в лярната — 23 години е ляр.

Неговият устрем в работата и постоянството са оценени правилно. Сега той е чехов председател на профкомитета. С личен пример като партиен член той увеличава своите другари в работата. Никога не изпълнява личната си норма по-малко от 180 на сто, носители е на званието „Най-добър в професията“.

Неговото щастие е в труда. Труд и възход го чака. Ето такъв е лярът Йордан Паскалев — челник в шурма за икономически възход.

Веса ЧЕДОМИРОВА

Градините добре се отплащат

Зеленчуковото производство в с. Джуклиница е силно развито. Над 1,000 декара са засети с ранни домати, картофи и зеле. Стоици са парниците с шипки и краставици. Добре обзаведените култури добре се отплащат. В момента е на приключване рязането на ранното зеле. От него са продадени 72 тона. Продадени са и първите 14 тона ранни картофи. Набрани са и 8,812 килограма шипки и 64,094 кг краставици. Общо от продажбата на ранен зеленчук до сега в касата на стопанството само от Джуклиница са постъпили 955,000 лева.

Добри парични постъпления имат и градинарите от с. Горско ново село. Те са

ПО-ДОБРИ УСЛОВИЯ ЗА ЛАГЕРУВАЩИТЕ ТЕЛЕТА

От началото на май телетата от 8 месечна до 1.5 годишна възраст от кравефермата на с. Нова Върбовка на Каменския кооператив са на лагер в местността „Дюдюкли дере“. Мястото е много удобно и има обилна паша, добра предпоставка за бързо нарастване на телетата.

Битовите условия на гледаните и неуреденото помещение за телетата обаче са пречка за постигане на добри резултати. Постройката е изградена в един склон и при по-силен дъжд се свличат камъни и пръст в нея. Неотдавна се свлече много пръст, а един камък падна на нара, на който спят гледаните и го счупи. При такива дни и нощи гледаните са неспокойни. В лагера липсват и ясли.

За всичко това животновъдите не веднага са поставили въпроса пред отговорничката Марияна Влдова, но досега не е направено нищо.

Трън

БЪРЗАТ С БЕРИТБАТА

Богата е тази година ягдовата реколта в ТКЗС с. Поликранце. Младежко звено на К. Костов от с. Крушево полага големи усилия за прибиране на сочните плодове. През всеки два дни то предава на стопанството по 200 кг. ягоди.

Общо в кооператива до сега са набрани 107 т. ягоди.

Т. Иванчев

ОТЛИЧЕН КОСАЧ

Млад, физически силен и работлив е кооператорът Димо Димитров Димов от с. Бреговица. За такъв се казва: „Камък да стисне вода ще пусне“.

Завърти ли Димо косата из лющерната, сякаш върхушка се вие там... А зад гърба му се редят като зелени ленти широки и дълги откоси от сочния фураж.

С едно „коване“ и няколкостотен затлаждане на ко-

сата с бруса на ден той окосява средно по 3 декара лющерна. Изработва по-някога на ден 2.1 трудо дни. Този успех се дължи на силата и сръчността на кооператора, изправността на инструментите му и рационално използване на работното време. Той не работи сам. С него се съвещават други сръчни косачи от селото.

Белчо Илчев

РАДОСТ ЗА ОВЦЕВЪДИТЕ

Овцевъдите от ТКЗС в с. Бяла черква започнаха стрижбата на овцете. Първата настригана вълна е предадена на изкупвателните организации.

Получените резултати радват целия овчарски колектив. От стадото на Иван Дашев е получено 656 кг само мериносова вълна, което представлява по 3,610 кг на овца. От стадото на козове е настригана 316 кг мериносова вълна над плана.

Общо овчарският колектив бе обещал да настриже 4,573 кг. вълна, а настрига и предаде 4,627 кг.

Стрижбата продължава.

ПЪТНИЦИТЕ ПО-ДОБРЕ СЕ ОБСЛУЖВАТ

За железничарите е задължение не само да превозват пътниците, а и културно да ги обслужват, да създават приятна обстановка при пътуването им във влака.

Превозните бригади от пътническият наряд при гара Г. Оряховица имат грижата за настаняването и удобното пътуване на пътниците, вежливо се отнасят към тях при проверка на билетите, дават верни отговори и указания по различни въпроси, следят за доброто, хигиенното състояние в купетата, по коридорите на вагоните и за поддържане на добро осветление във влака.

Самостоятелните кондукторски бригади, които пътуваха с различни началници на влакове, се преустроиха, като се изградиха единни бригади, начело с началника на влака, кондуктори и спирачи.

По примера на съветските железничари от превозния пътнически наряд при гара Харков, с които е в писмена връзка, профкомитетът изгради профгрупите така, че да се даде възможност в тях да се разгара и да се отчита социалистическото съревнование по културното обслужване на пътниците.

Чести са случаите, когато членове на влаковете бригади подпомагат при каване и слизане стари хора, майки с деца, болни и др. С чувство, че изпълнява дълга си, спирачът Кръстьо Георгиев от бригадата на Никола Каневски, на служба с влак 401, на спирака Радунци поема някъде болен гражданин, на-

станява го във влака, а в гара Дъбово го пренася в купе на влака за Сливен. Кондукторките Розалина Шубракова, Гена Гражделска и др. винаги помагат на майки с деца, бременни жени, стари хора, като ги завеждат в съответния вагон и ги настаняват.

Ст. Кулов, дописник

УМЕСТНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Преди няколко месеца в с. Ресен се откри и втора сладкарница. За съжаление обаче и двете сладкарници имат еднакво работно време и по обед са затворени. Не е правилно по горещите обедни часове на няма отворена сладкарница.

Ръководството на потребителна кооперация за обслужване похвала за откриването на сладкарницата, но трябва да помисли и промени работното време на една от двете сладкарници.

Л. Селянов

До кога ще чакам?

През м. септември 1957 г. дадох памучна прежда, за да ми се изтъче покривка за легло от работилницата на промкомбината в гр. Елена. Преждата предадох на представителя на промкомбината Марин Василев Маринов, срещу който получих разписка, която пазя и сега.

Оттогава измина много време. Все очаквах, че ще ми се изпълни поръчката. По едно време се научих, че представителят по приемане

на поръчките дошел в Г. Оряховица. Ходих лично при него и той обеща, че ще провери и ще ми изпрати готов покривка.

Изминават вече три години от тогава и по всичко личи, че преждата ми е похабена.

Докога ще чакам? Три години не са ли достатъчни за да се изпълни една поръчка?

Р. Иванова с. Ресен

СЛУЧАЯТ НЕ Е ЕДИНСТВЕН

Пазарувам в магазина на ул. „19 февруари“ в Г. Оряховица. Продавач е Георги Христов. Купувам консервен зелен боб (кутините за язнос). Оказа се обаче развалена, вкисната, неизползваема за употреба. Магазинерът отказва да я подме-

ни и без да споря с него, (груб е с клиентите и се страхува да не ме нарушат) я занасям в канцеларията на ГТН „Градска търговия“. В момента управителят Нешо Нелчев го нямаше. Отидох втори път. Казах му случая и му оставих консервата. Един месец вече чакам да ми дадат друга консерва.

Ако случаят е само с мен, не бих писал. Гражданинът Дамян Андреев и другарката му получават отравление от консерва-говеч. Често магазините на „Градска търговия“ продават вкиселен компот за рсдовен. Затова на много граждани не е чудно защо предприятото не изпълнява плана си.

Йордан Дончев

Няма ли кой да обърне внимание?

В неделя ден много граждани на Търново отиват да отидат и съберат сили за новата седмица в хубавите кътчета край града — Ксифилов и Дервня. Тези места наистина заслужават да бъдат посещавани, защото са красиви и приятни за отмор.

Омайна природа, чист въздух, бистра и студена вода — това в изобилие има в Дервня. Но... има едно не...

Става дума за чешмата, наречена „Голямата чешма“. Тя е строена още от нашите деди навремето. При нея се отбиват стотици хора, правят почивка и наливат студена вода. Дервня ромони, леят славеи... земен рай.

Жалкото е обаче това, че зидовете на чешмата са разрушени, коритото замърсено, пейката за почиване изчезнала. Нужно е само 20—30 кг цимент и пясък, намасата на един майстор и обикът на чешмата ще се промени.

По всичко изглежда, обаче, че няма кой да обърне внимание.

Пенка Мочева

ГРИЖА ЗА НАЙ-МАЛКИТЕ

От началото на м. юни в с. Върбица бе открита временна детска градина. Посещават я около 50 деца, между които и деца-циганчета. Обстановката в градината е добра, а храната — разнообразна и в изобилие. Средства за издръжка на градината се отпускат от на-

родния съвет и управителния съвет на кооперативното стопанство.

Д. Габровски, дописник

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 71 от 11. VI 1960 г

В миналото и сега

Тази пролет времето е необичайно променливо. Често вали дъжд, духа вятър, прекуря слънце, а на 23 май падна градушка, която нанесе щети главно в с. Градина.

През дните след градушката селото бе посетено от отговорни другари от района, Търново и София.

Всички говорят по злободневния въпрос — градушката. Те споделят болката на трудолюбивите кооператори, разговарят с хората, дават указания и дарят възможност да облекчат създаденото положение.

Това добре се оцени от градинчани. Доволни са те от проявеното внимание и грижите.

Старият кооператор бай Генчо Стоянов е видимо спокоен. Това ми направи впечатление и го подкачих:

— Кажй нещо!

Погледна ме, смукна от цигарата си и заговори:

— Не е първа и няма да бъде последна тая градушка. Природна стихия. Не ми прави впечатление.

— А кое те интересува? — питам учуден.

— Ти си по-млад, опитай — познай!

Свих рамене и отсякох:

— Не мога, кажи!

Бай Генчо се усмихна и продължи:

— По-рано, през фашистко, при такива случаи пак идеха външни хора, но те бяха друга категория. Идеха лихварите. И не успокояваха, а разпалваха хората. Падне градушка, например, те дойдат, проучат на кой стопанин имотът е отрошен и, ако е дължник, тежко му. Човекът гледа, че няма да има за хляб, а те настояват: дай поне лихвите, иначе...

И в най-добрия случай си отиват като подновят записите. И то с лихва на лихвата. Който се покаже по-сърбев, протестират записи му, идва приставът и продава на вещи и имот на безценница. Такива идеха тогава — лихвари, кождери. А сега най-големите хора от Партията и Държавата идват. Виждам загрижени са, боли ги и тях както нас. С дела се показва, че народ и държава са едно цяло, че главната грижа на Партията и Правителството сега е добруването, спокойствието, сигурността на хората.

Бай Генчо допушти цигарата си и се запъти за дома си.

Дълго гледах след него и си мисля: трудолюбиви и мъдри са нашите кооператори. Тях трудностите не ги плашат, а успехите им са сигурни.

Ц. ЦАНКОВ

ВЪЗМУТИХ СЕ

Прочетох материала „Вредно вмешателство“ поместен в бр. 68 на в-к „Борба“ и се възмутих.

Нашето социалистическо общество изисква здрави семейства, добри строители на социализма, добри възпитатели на децата. Но за съжаление все още се намират семейства, в които еснафщината, грубостта и егоизма царят. Все още има и такива „свекърви“, които от груби егоистични цели или пък от голяма любов към синовете си, започват да ревнуват синовете си и грубо да се месят в неукрепналите още отношения между младите съпрузи.

Нищо не може да оправдае свекървата на Зорка Станчева, която по най-погрешен начин успява да наложи своята воля, без да й мигне око, че разбива живота на едно младо семейство, че лишава от майчински грижи и възпитание едно малко дете.

Нищо не може да оправдае и Аврам Н. Христов, който много леко поглежда на семейството и наивно се повлеча от майка си. Къде е неговата самостоятелност? Нима у него липсва ум правилно да прецени нещата, или много бързо му омръзна жената и реши, без каквито и да било основателни причини да се пруди.

раздели с нея? Вместо да застане като опора между майка си и другарката си и да изгладя техните отношения, ръководители се от новия морал в социалистическото общество, той пада в плен на майка си.

Христов опетнява не само честта на семейството си, но и собствената си чест и достойнство на съвременен човек.

Аз апелирам към трудещите се в с. Тиганди да помогнат на Христов и неговата майка да подобрят отношението си спрямо Зорка, за да заживее отново щастливо.

Радка Гр. ИВАНОВА
библиотекаря при жп библиотека на гара Г. Оряховица

или да се хранят без тях.

И не само това. Напоследък готвачите не проявяват почти никакви грижи за качеството на сервираните ястия. Например бобената супа е твърде безвкусна.

Всички тези недостатъци следва да се избегнат. На работниците трябва да се сервира вкусна и питателна храна.

Н. Петров, дописник

„ДЕФИЦИТНИ“ СТОКИ

Става дума не за друго, а за габри. На кого не са нужни? Но от къде да се вземе так „дефицитна“ стока. „Печатни произведения“ — клон Горна Оряховица от септември 1959 г. досега само веднаж е отпуснал габри за книжарницата в Драганово. Магазинерът при книжарницата Ст. Да-

че винаги изпада в неудобно положение, когато трябва да върща клиентите си.

Докато през годината в селото се продават към 20—25 хиляди плик, досега са получени едва към 3,000 и то крайно лошокачествени.

Липсват и редица канцеларски материали, което спъва правилната отчетност при ТКЗС.

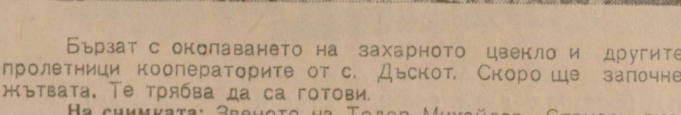
Тодор Желязков

Успехи на краведоичи

Затоплянето на времето и палналите напоследък дъждове помогнаха в кооперативното стопанство „Първи май“ — с. Обединение да създадат добри условия за увеличаване продукцията от животновъдството.

Това особено добре се почувствува в кравефермата. От фермата в с. Иванча през май са получени в повече 2,852 литра мляко.

На второ място изпълнението на плана за млеконадоля за май е кравеферма-

Бързат с окопаването на захарното цвекло и другите пролетни кооператорите от с. Дъско. Скоро ще започне жътвата. Те трябва да са готови.

На снимката: Звено на Тодор Михайлов Станев окопава захарното цвекло.

ЗА ПО-ХУБАВИЯ ЛИК НА ГРАДА

В югозападната част на Търново изникнаха нови жилищни сгради, нови училища — гордост на нашия социалистически град. Появиха се зелени кътове. „Стадионът“ придобива на този край прекрасен вид.

Има обаче места, които със своето състояние говорят лошо за стопаните си.

Да вземем, например, Строителния техникум и помещаващото се в него Трето, политехническо училище. Сградата е красива. Пред нея дворът е добре

подреден. А откъм северната страна просторната градина е почти изоставена.

Нима един трудов ден не може да се отдели за нея от двете училища, та да стане и тя по-хубава, да се засади с ухайни цветя и храсти, да се изчисти шадраванът, да заплуват в него рибки!

Градското гробище е изоставено. Тревата в него трябва да бъде окосявана и оползотворена от животните на предприятието, което го стопанисва. На разположение на гражданите би трябвало да се оставят повече съдове за поливане на цветята върху гробовете.

Трябва СП „Комунални услуги“ да помисли по въпроса и стори необходимото.

Д. Атанасов

И. Каранцалев дописник

